

Usynlige, som ingen kan beskrive

1. Usynlige, som ingen kan beskrive,
som holder alt det levende i live,
som gir os krop og kræfter, sind og sanser,
vi ber dig hver især:
Kom du os nu så nær,
at tiden standser!

2. I tid og rum er alt, hvad vi kan fatte,
det enkle og det dybe, sammensatte.
Men du er over alt og under tiden.
På jorden står jeg stum
og svimmel i dit rum
med al min viden.

3. I mælkevejsgalaksen er planeten
en prik så lille, at man knap kan se den!
Galaksen selv er én blandt millioner!
Hvem husker da på mig?
Hvad er da vi for dig,
vi jordpersoner?

4. Det isner i mit hjerte og min hjerne,
hver gang jeg søger mening i det fjerne.
Men ord og kys fra dig og mine kære
kan varme sjæl og sind
og hente tanken ind
i livets sfære.

5. Her husker jeg, vi skabtes i din lighed
med skaberevne, dømmekraft og frihed.
I rummet følger alting faste baner.
Kun vi kan standse op
med vilje sige stop
og ændre vaner.

6. Du gjorde os til skaberværkets krone.
En kvindes søn fik sæde på din trone.
Du lagde klodens liv i vores hænder.
Så lyt til bøn og gråd
og giv os gode råd,
før jorden brænder!

7. Usynlige, dit solskinsvæsen ser jeg
i Jesu liv og død, og derfor ber jeg:
Tag mod min sang! Gør brug af mine sanser!
Og vær min sol, min Gud,
når rummets lys går ud,
og tiden standser!

873 | Usynlige, som ingen kan beskrive

Caroline Borello Lerche 2008

♩ = 95 $\text{♩} = \text{♩} = \text{♩}$ $\text{♩} = \text{♩} = \text{♩}$ Dm /C B $\flat$ Δ A 7 Dm /C

U - syn - li - ge, som in - gen kan be - skri - ve, som hol - der alt det

B $\flat$ 6 A 7 + Gm 7 E/G $\sharp$ A 7 /G

le - ven - de i li - ve, som gir os krop og kræf - ter, sind og san - ser, vi

D/F $\sharp$ Gm A 7 B $\flat$ Gm A 7 Dm (A 7 +)

ber dig hver i - sær: Kom du os nu så nær, at ti - den stand - ser!

Tekst: Hans Anker Jørgensen 1990, 2008
 © Forfatter og komponist

7. vers: Usynlige, dit solskinsvæsen ser jeg ...